

Stem van brood en bossen

Bloemlezing uit het werk van de dichters & dichtersessen van de Lappersfort Poets Society. Deze bloemlezing wordt liefdevol opgedragen aan Mark Braet en Melanie Vanbrughe, twee overleden dichters van de Lappersfort Poets Society.*

*De Lappersfort Poets Society is een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Net zoals in de film *Dead Poets Society* van Peter Weir ervaren zij de natuur en de bossen als een onmisbare bron van leven.

WELKOM

Omdat bossen en bomen geen stem hebben...

Dichters en dichtersessen vind je niet vaak op de barricades. Ze knokken met klanken, maar klinken zich niet vast in boomkruinen. Ze vechten met woorden en zinnen, met ritmes en beelden, maar niet met bulldozers en waterkanonnen. Het zijn stille schreeuwers. Hun woede of vreugde is meestal ingehouden. Toch spelen ze hun rol. Ze houden dromen levendig. Ze geven eten en drinken aan idealen.

De stem van de dichters fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Ook wanneer stormen van protest zijn gaan liggen en iedereen zwijgt, blijven zij koppig fluisteren en formuleren. Ze richten standbeelden op voor gesneuvelde eiken, beuken en populieren, ze schilderen miniatuurtjes voor uitgestorven vogels en vertrappelde paddenstoelen. Ze hamsteren metaforen, ze bouwen machtige taalconstructies om het Lappersfortbos en Fort III in Borsbeek met het regenwoud te verbinden. Ze geven zuurstof aan het leven.

In 'Stem van brood en bossen' vindt u gedichten van heel verschillende dichters en dichtersessen. Verzen van mensen die in Vlaanderen en ver daarbuiten bekend zijn, maar ook van lokale dichters en zelfs van actievoerders, die voor een keer niet in de bomen, maar in de pen klommen. De selectie leverde een heel gevarieerd, natuurlijk bos van gedichten op met stoere beuken uit één stuk, bloeiende heesters en tere zaailingen die nog verder moeten groeien. Er zijn liefelijke gedichten en genadeloze uithalen naar de kappers en heren van beton.

Doorbladert u even dit bos. Snuif de geur van een goedgekozen woord op, bemerk het haast onhoorbare geritsel van een in de juiste plooi vallende zin. Geniet van de zachtheid van een vrouwelijk rijm en het onverwachte perspectief van een enjambement. Ontdek hoe weerloos alles van waarde is. Vind even een rustpunt om morgen weer onvermoeibaar mee te strijden voor een wereld waar oude bomen als waardevol erfgoed gekoesterd worden, waar bossen uitzwermen en niet uitsterven. Zo'n wereld is geen luxe, maar een noodzaak voor elke mens. Hou van de bossen uit liefde voor de mens.

Peter Theunynck
Lappersfort Poets Society